

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2020 — Europa-Kommissionen mod Irland(Sag C-550/18) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – artikel 258 TEUF – forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme – direktiv (EU) 2015/849 – manglende gennemførelse og/eller meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger – artikel 260, stk. 3, TEUF – påstand om betaling af et fast beløb)

(2020/C 297/07)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved T. Scharf, L. Flynn og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved G. Hodge, M. Browne og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af G. Gilmore, BL, og P. McGarry, SC)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Republikken Estland (ved N. Grünberg, som befuldmægtiget) og Den Franske Republik (ved A.-L. Desjonquères, B. Fodda og J.-L. Carré, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 67 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, idet medlemsstaten ikke inden udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse af 8. marts 2018, havde vedtaget samtlige de love og administrative bestemmelser, der var nødvendige for at efterkomme direktiv 2015/849, og idet den derfor heller ikke havde meddelt Europa-Kommissionen disse love og bestemmelser.
- 2) Irland betaler Kommissionen et fast beløb på 2 000 000 EUR.
- 3) Irland betaler sagsomkostningerne.
- 4) Republikken Estland og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 436 af 3.12.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2020 — Nexans France SAS og Nexans SA mod Europa-Kommissionen(Sag C-606/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – konkurrence – karteller – det europæiske marked for jord- og undervandskabler – opdeling af markedet inden for rammerne af projekter – forordning (EF) nr. 1/2003 – artikel 20 – Europa-Kommissionens kontrolundersøgelser i kartelsager – beføjelse til at kopiere oplysninger uden forudgående undersøgelse og efterfølgende at undersøge dem i Kommissionens lokaler – bøder – fuld prøvelsesret)

(2020/C 297/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Nexans France SAS og Nexans SA (ved avocate G. Forwood og solicitors M. Powell og A. Rogers)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin og F. Castilla Contreras, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes
- 2) Nexans France SAS og Nexans SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2020 — AFMB Ltd m.fl. mod Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-610/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – vandrende arbejdstagere – social sikring – lovgivning, der finder anvendelse – forordning (EØF) nr. 1408/71 – artikel 14, nr. 2), litra a) – begrebet »en person, der hører til det kørende [...] personel i en virksomhed« – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 13, stk. 1, litra b) – begrebet »arbejdsgiver« – lastbilchauffører, der normalt har lønnet beskæftigelse i to eller flere medlemsstater eller stater i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) – lastbilchauffører, der har indgået en ansættelseskontrakt med en virksomhed, men som placeres under en anden virksomheds faktiske ledelsesbeføjelser, der er hjemmehørende i disse chaufførers bopælsmedlemsstat – fastlæggelse af, hvilken virksomhed der har status som »arbejdsgiver«)

(2020/C 297/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AFMB Ltd m.fl.

Sagsøgt: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Konklusion

Artikel 14, nr. 2), litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 631/2004 af 31. marts 2004, og artikel 13, stk. 1, litra b), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012, skal fortolkes således, at en international lastbilchaufførs arbejdsgiver som omhandlet i disse bestemmelser er den virksomhed, der udøver den faktiske ledelsesbeføjelse over denne lastbilchauffør, som faktisk bærer de tilsvarende lønomkostninger, og som har den faktiske ret til at afskedige vedkommende, og ikke den virksomhed, med hvilken den nævnte chauffør har indgået en ansættelseskontrakt, og som formelt er angivet i denne kontrakt som denne chaufførs arbejdsgiver.

(¹) EUT C 455 af 17.12.2018.